

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΣ ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ

Γιώργο γεια σου,

Η κουβεντούλα μας έγινε πλέον συντροφιά, αποκούμπι και παρηγοριά καθώς περνούνε τα χρόνια. Σ' ευχαριστώ γι' αυτήν την ωραία συντροφιά που μας κρατάει σ' επαφή με την πραγματικότητα και τις αναμνήσεις. Και ξέρεις, η ζωή είναι ενέργεια, κίνηση, απασχόληση, σκέψη. Κι οι αναμνήσεις λουλουδίζουν τη ζωή στην τρίτη πλευρά. Τρίτη; Δεν ξέρω είναι μια κάποια πλευρά, ανάλογα με πως τη ζούμε. Τα θέματα που μας απασχολούν, τα ενδιαφέροντά μας, είναι αυτά που μας κρατάνε νέους και ακμαίους. Είπα ακμαίους, ε, όχι και ακμαίους, κακά τα ψέματα. Μελώσαμε, ωριμάσαμε, αλλά δεν τελειώσαμε, δεν ξοφλήσαμε. Η ζωή είναι τόσο ωραία και είναι τόσα τα ενδιαφέροντα να την γεμίσουμε. Κι έχουμε και τόσα να θυμόμαστε, αυτά που μας έδωσαν την γνώση και την πείρα. Και τις αναμνήσεις. Τη νιότη, τη δράση, την προσπάθεια, τη δημιουργία.

Ηρθαμε σ' έναν άλλο κόσμο, αγνωστο, αλλιώτικο. Και ριζώσαμε και καρπίσαμε. Άλλαξε ο κόσμος, αλλάξαμε κι εμείς κι η ζωή μας άλλαξε. Και πέρα από την δική μας, την προσωπική μας τη ζωή, ζήσαμε τις αλλαγές και ζήσαμε και την κοινωνική ζωή.

Είχα κάπι φίλους τις προάλλες και η συζήτηση γύρισε στις κοινωνικότητες του χτες. Πέρα από τη δράση όλων μας στους Συλλόγους και τις Αδελφότητες, αναφέραμε και τους Ελληνες καλλιτέχνες που χαρίκαμε, τόσο μακριά από την πατρίδα. Μίλησαν για τον Καζαντζίδη που δεν τραγούδησε στο κατάμεστο Πάτινγκτον Τάουν Χωλ, γιατί δεν τον πλήρωσαν αυτοί που τον έφεραν, μίλησαν για τον Θεοδωράκη, τη Μελίνα Μερκούρη, τον Χατζηχρήστο, την Καλουτά, το Σάτο Παναγόπουλο, αυτή τη υπέροχη άλλοτε φωνή που είχε μείνει μόνο στη φωνή χωρίς τη μελωδία. Μεγάλα ονόματα στο ελληνικό καλλιτεχνικό στερέωμα που χαρίκαμε κι εμείς εδώ. Κατέβας, Τίκης, Διονυσίου, Αντύπας, Σιδέρης, Σφακιανάκης, Νταλάρας, Πλούταρχος, Γιώτα Λύδια, Άννα Βίσου, Πανταζής, Μενιδιάτης, Καράς, Αδελφοί Κατσάμπα, Τριο Μπελκάντο, δεν μπορώ να πω πως τους είδα και ότι τους θυμάμαι όλους, αλλά μπορώ να αναφέρω μερικούς που είδα και ξεχώρισα. Πέρα από τους λαϊκούς τραγουδιστές πάντα κι άλλοι καλλιτέχνες που χαρίκαμε την παρουσία τους. Εγώ πρόλαβα τον Γούναρη και τη Βέρμπο, την μεγάλην και διάσημην Ελληνίδα πιανίστρια την Τζίνα Μπαχάσουερ,



τον άλλο διάσημο πιανίστα, το παιδί θαύμα, το Μιχάλη Σγουρό, την Νάνα Μούχουρη, τη δική μας σοπράνο την Ελένη Ζερεφού, τον Πάριο, που εκτός την υπέροχη φωνή του, εντυπωσίασε και με την παρουσία του. Ήταν σαν οικοδεσπότης που καλωσορίζει τους καλεσμένους του, τόσο φιλικός, τόσο κοντά στο κοινό. Το ίδιο φιλική και ευπροσπήγορη πάντα κι η Ξανθίπη Καραθανάση, μια άλλη εξαιρετική ερμηνεύτρια των παραδοσιακών μας τραγουδιών. Μια άλλη ξεχωριστή φωνή ο Ηλίας Κλωναρίδης. Έχουν έρθει τόσοι πολλοί καλλιτέχνες.

Ξαρχάκος και πθοποιό, Βουγιουκλάκη, Βέγγος και, και, και ... πού να βρεις 'άκρη.

Η Βέρμπο, η τραγουδίστρια της νίκης, που τραγούδησε στο Δημαρχείο του Σύνδευ δεν είχε υπέροχη φωνή, πάντα όμως μοναδική, χρωμάτιζε το τραγούδι της, του έδινε έκφραση. Το ξαναλέω, δεν τους είδα κι ούτε τους θυμάμαι όλους. Μάλιστα είχα και μια εμπειρία. Μια μέρα ήρθε στο γραφείο μια κυρία, είδε ελληνικές αφίσες και μου ζήτησε να κάνει ένα τηλεφώνημα. Την άκουσα να λέει, γεια σου, είμαι η Χαρούλα, αλλά το μόνο που οκέφτηκα πάντα, αφού δεν πάντα σπουδαίο τηλεφώνημα γιατί ζήτησε να το κάνει σε δημόσιο γραφείο. Μετά ανακάλυψα πως πάντα η Χαρούλα Λαμπράκη και ντράπηκα που δεν τη γνώρισα, δεν της μίλησα. Κατάλαβα, αυτό περίμενε, αναγνώριση.

Αυτά με τους Ελληνες καλλιτέχνες, γνώρισα αρκετούς που ερχόντουσαν στο κρατικό ραδιόφωνο για παρουσίαση. Κι εκεί πάντα και τα ευτράπελα! "Έγώ βασικά, έχω τραγούδησει και στο εξωτερικό, Κύπρο, Γερμανία," πάντα κι άλλοι, αισιόλογοι και μετρητέρη. Ο Μιχάλης Βιολάρης, η Μαρίζα Κώκη και τόσοι άλλοι....

Μπορείς να φτιάσεις κατάλογο; Εκείνο που βγαίνει είναι ότι δεν είμαστε ποτέ μακριά από τα δικά μας. Όπως δεν είμαστε και από τα πολιτικά. Εκεί κι αν είμαστε κοντά! Και παθιάζουμε και φανατιζόμαστε και δοκιμάζουμε πάντα κάπι καινούριο ελπίζοντας πως θα αλλάξουν τα πράγματα. Χωρίς να σκεφτόμαστε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Έλα γεια σου, να είμαστε καλά,
Γρηγόρης

Πιες στου γιαλού τη σκοτεινή ταβέρνα το κρασί σου, σε μ' άκρη τώρα π' άρχισαν ξανά τα πρωτοβρόχια πιες το με ναύτες και σκυφτούς ψαράδες αντικρύ σου,

μ' ανθρώπους που βαοάνισε κι η θάλασσα κι η φτώχεια.

Πιές το π ψυχή ξένοιαστη τόσο πολύ να γίνει που αν έρθει η μοίρα σου π κακιά να της χαμογελάσεις.

Καποιοι καινούριοι αν έρθουν μαζί σου ας πιούν κι εκείνοι κι αν έρθει ο χάρος πήρεμα κι αυτόν να τον κεράσεις. Λάμπρος Πορφύρας

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Η κουβεντούλα μας είναι συντροφιά και για πολλούς άλλους σιωπηλούς φίλους που ακούν χωρίς να μιλούν, όπως συμβαίνει στις μεγάλες παρέες. Εγώ, πάντως, θα ήθελα ν' ακούσω τη φωνή τους, τις δικές τους αναμνήσεις, τις δικές τους εμπειρίες, τα δικά τους σχόλια. Να μάς πουν την ιστορία τους, τα επιτεύγματά τους με φωτογραφίες τους παλιές που απαθανατίζουν μια δύσκολη, αλλά αξέχαστη εποχή που μεγαλουργήσαμε σαν άτομα και ομογένεια.

Μνη ευχαριστείς εμένα καλέ φίλε, εμείς πρέπει να σ' ευχαριστήσουμε για την μεγάλη προσφορά σου και το απόσταγμα τής εμπειρίας σου σ' αυτή τη φιλόξενη χώρα που τόσο γενναιόδωρα συνεχίζει να μάς προσφέρεις από αυτή τη στήλη. Οι αναμνήσεις μας είναι κληρονομιά ανεκτίμητη που πρέπει να διαφυλάξουν τα παιδιά μας, γι' αυτό πάντα λέω πως χρειαζόμαστε και ένα μεταναστευτικό μουσείο μέσα σε ένα πολιτιστικό κέντρο.

Τρίτη πλευρά; Είναι ο πολιτικά ορθός χαρακτηρισμός των γερόντων, αλλά σε ποιά πλευρά γερνά ο άνθρωπος; Εχω δει κουρασμένους «γέρους» 30 χρονών και σφριγούλους «νέους» 70 χρονών και βάλε. Θα μού πεις, βέβαια, κακά τα ψέματα Χατζηβασίλη, τα γεράματα δεν κρύβονται, κάτι ποναλάκια εδώ κι' εκεί, κάτι π χολποτερίνη, κάτι ο διαβήτης, κάτι και λίγη άνοια, αποκαλύπτουν την πλευρά μας. Και αν τα κρύψουμε αυτά, πώς να κρύψουμε τις ρυτίδες και τα άσπρα μαλιά;

Σωστά όλα αυτά γιατί δεν ζω με ψευδαιοθήσεις, εκείνο που έχει σημασία, όμως, είναι αν νιώθεις ότι δεν είσαι ξοφλημένος όπως λες, ότι δεν έκλεισες τους λογαριασμούς σου με τη ζωή. Να προγραμματίζουμε για το αύριο και ας είναι π τελευταία μέρα μας στον πλανήτη, γιατί δεν πρέπει ν' αφήσουμε πίσω μας μερεμέτια.

Με τη νυχτερινή ζωή ποτέ δεν είχα αγαθές σχέσεις και κάποτε που εξόκειλα πίνοντας ένα ποτήρι παραπάνω και χορεύοντας αυτοοχεδιάζοντας, μού έκοψε τη φόρα μια καλή φίλη «σταμάτα να πίνεις γιατί θα γίνουμε ρεζίλι σήμερα». Γι' αυτό δεν έχω δει ποτέ τις αισιοδούς και τραγουδιστές που αναφέρεις, αν και έχω ακούσει, τραγουδήσει και αγαπήσει τα τραγούδια τους. Πάντως, προτιμώ τον καλό μεζέ, με καλή παρέα και ενδιαφέρουσα συζήτηση από την βαθούρα στα... σκυλάδικα. Αλήθεια, Γρηγόρη, τι σχέση έχουν τα σκυλιά με τη διασκέδαση; Μήπως το... γαύγιομα, λέω.

Δεν μπορούσες, πάντως, να μην αναφέρεις τη μαγική λέξη «πολιτικά», αλλά δεν θα το σημπίσω το δόλωμά σου σήμερα. Ας περιμένουμε πρώτα το εκλογικό αποτέλεσμα στις εκλογές της Κυριακής όπου θα βασιλέψει ο φανατισμός!

